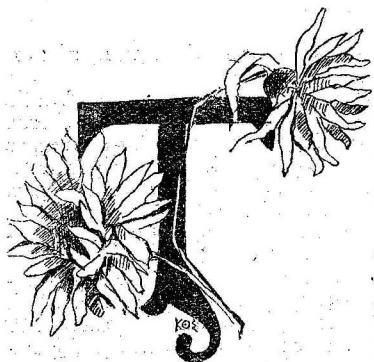

... (Από τὰς ἀναμνήσεις... 'Εκείνης).

ΟΝ συναντού-
σα κά ποτε,
σπανίως, στήν
ἀκρογιαλιά,
στό θέατρο,
στή Πλατεία,
χωρίς νά τόν
γνωρίζω, χω-
ρίς νά με γνω-
ρίση ποτέ, πα-

ρακολουθοῦσα ἀπό μακριά τὴν ὄψιν τῆς ζωῆς
του, ἀπαράλαχτα, ὅπως ἀπὸ τὸ ἀγαπημένο
μας παράθυρο κυττάζομεν τὴν θάλασσα, σὰν νά
ζητούσαμε νά μπούμε στὰ ἄδυτά της τὰ μυ-
στήρια.

Δὲν τὸν ἀντίκριζα συχνά, ἀν ὅμως ὁ νοῦς
μου αἰώνια ταξίδευε μὲ τὸν, δὲν τὸν ἐγνώ-
ριζα κι' ὅμως μὲ ἦτανε γνωστὸ τὸ κάθε κίνημά
του δὲν τὸν ἀγαποῦσα κι' ὅμως μὲ ἦτανε
φρικτὴ ἡ ἰδέα νά παύσω νά τὸν βλέπω. Εἶχε
δύο μαῦρα μάτια ζωγρά, ποῦ κατόπριζαν
ὁλόκληρη τὴν ψυχὴ του, δύο αὐτιά ποῦ ἐφαί-
νονταν τεντωμένα ἀπὸ αἰώνια προσοχὴ στοὺς
τριγυρνοὺς τοὺς ἴχους, μαῦρο μουστάκι, μαῦρα
μαλλιά καὶ δύο σειρὲς κάτασπρα δόντια.

Ὅταν χαίρουνταν ἀνοίγε δύο μάτια ζωγρά,
μεγάλα, τέντωσε τὰ αὐτὰ τοῖς καὶ μὴδ' ἀνοίγε
τὸ στόμα του σ' ἐκστατικὸ χαμόγελο. Σὰν ἓνα
μικρὸ παιδάκι ποῦ χαίρεται κ' ἀπορεῖ γιὰ τὸ
καινούργιο παιγνίδι ποῦ τὸ παρουσιάζει ὁ
παιγνιῶν. Σὰν παιδί κ' ἐκεῖνος χαίρουνταν
καὶ σὰν ὁ ἴδιος νά δυσπιστοῦσε στὴν παιδικὴ
χαρὰ του κύτταζε ἀκόμα προσεκτικὰ καὶ τό-
σες, τόσες ἐντυπώσεις ζωγράφιζε σὲ μιὰ στιγ-
μὴ ἢ παιγνιδιάρικη μορφή του. Πόσο μὲ δια-
σκεδάζει ὁ ἐξυπνὸς του μορφαδὸς, ποῦ φανέ-
ρωνε καλύτερα ἀπὸ τοῦ πιστότερου καθρέφτη
τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του.

Κ' ἦταν κ' ἐκείνη παιδική, ζυμωμένη μὲ
τὴν ἀγάπην στὰ λουλούδια, στίς πεταλού-
δες, στίς ἀπειράχτες χαρὲς. Τοῦ φαίνονταν ὁ
κόσμος σὰν ἓνα ζωντανὸ παιγνίδι μὲ χρώματα
καὶ μηχανές σὰν τὸν πρῶτο σιδηροδρόμο ποῦ
τὸν εἶχε δωρήσει ὁ παπποῦς τὸν ἐδῶ καὶ τόσα
χρόνια.

Μὰ σὺν τὴν ζωὴν του φαίνονταν πῶς σοβαρὴ
λιγάκι, ὅταν κάποια ἀναποδιά τὸν ξυπνοῦσε ἀπὸ
τὸ ὄνειρό του, τότε μελαγχολοῦσε ἀπελπιστικά.
Μία μέρα τὸ εἶδα ἀκουμπισμένο ἀπάνω στὸ
κάγκελο τῆς ταράτσας του, κύτταζε πρὸς τὴ
θάλασσα, κύτταζε, μὰ δὲν ἐβλεπε τίποτα θολά
τὰ μάτια του προσοπλοῦντο μακριά, μακριά
στὸ ἄπειρο. Κάποιο βαρὺ φορτίο πιέζει τὴν
ψυχὴν του, καὶ ἡ σκιά του φαίνονταν σὰ δύο
μαῦρες καρδονιές κάτω ἀπὸ τὰ κουρασμένα
μάτια του. Τὸν κύτταζε προσεκτικὰ, καὶ σκέ-
φθηκα... σκέφθηκα πῶς μπορούσα νά τὸν
ἀγαπήσω, νά τὸν ἀγαπήσω τρελλά, πιστά, αἰώ-
νια, μὰ νά τὸν ἀγαπήσω σὰ νάτανε παιδί. Νά
δημιουργήσω γι' αὐτὸν ἓναν κόσμον μὲ μάγισ-
δες καὶ παραμύθια, μὲ κλέφτικες παλλικαριές

καὶ δόξες, μὲ λόγια μαγικά καὶ μὲ θαύματουρ-
γὲς εἰκόνες.

Σκέφθηκα νά γείνω ἡ πνευματικὴ του φι-
λενάδα, νά γνωρίσω ἀπὸ κοντὰ τὸν παιδιάτικο
κόσμον τῆς ψυχῆς του καὶ τὴ βαθεῖα ψυχολο-
γία τὸν ἀπλησιζόμενον του στιγμῶν. Σκέφθηκα
νά γείνω ἡ μοῦσα τῆς ζωῆς του, ἡ ἀπείραχτη
σκιά ποῦ θὰ τὸν ὀδηγῇ στὰ στολισμένα μονο-
πάτια, τὸ ὄνειρο τῆς παιδικίας του ζωῆς.

Ἐξαφνὰ ἐπαύσα νά τὸν βλέπω. Πέρασαν μέ-
ρες, μῆνες, ἐγείνε χειμῶνας. Ἐνὰ ἀπαισιό-
πρωι, μιὰ παγωμένη μέρα, εἶδα τὴν πόρτα
τοῦ σπιτιοῦ ἀνοικτὴ. Ἐνὰ κακὸ προαίσθημα
ἐσφίξε τὴν καρδιά μου. Δὲν τόλμησα νά ὤ-
κνησά καὶ τριγυροῦσα μέσα στοὺς γειτονικοὺς
δρόμους. Στὴν κώχην ποῦ σχημάτιζε ὁ δρό-
μος τοῦ σπιτιοῦ του μὲ τὴ μεγάλη Πλατεία
εἶδα μιὰ νεκρικὴ ἀκολουθία νά προχωρῇ διγά-
σιγά.

Δὲν στάθηνκα νά δῶ. Ὁ νεκρὸς ποῦ περνοῦ-
σαν μπροστά μου παρέδερνε μαζί του στὸν
κρύο κόσμον τῆς αἰώνιας σιγῆς τὸ ζωντα-
νότερο κομμάτι τῆς ἀκρωτηρι αἰσμένης μου
ψυχῆς.

ΕΥΑ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Δὲν μὲ γελᾷ ἡ ζωὴ κι' ἀν κάποτε ροδίσουν
Τὰ σκοτεινὰ τὰ σύγνεφα ὅπου βαρεῖα γυροῦν,
Ξέρω τὰ ρόδα γρήγορα, ὥσταν ἀχνὸς θὰ σβύσουν
Καὶ σὰν μεγάλα δάκρυα στὸ χῶμα θὰ σταθοῦν.

Ἄν ἴσως ἔβγη τῆς χαρᾶς ὁ ἥλιος καὶ στολίσει
Λουλούδια ὁλοζώντανα μ' ἀστέρων φωτιά,
Ξέρω ἓνα χέρι ἀνιδωτο πῶς θάρθῃ νά τὰ σβύσῃ,
Θὰ πῶς γοργοφτέρουγῃ τοῦ πόνου ἢ καταχνιά.

Τὸ γέλιο ποῦ μελωδικὸ γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀντηχᾷ
Ἢ μιὰ ματιὰ ἀχτιδίστολη, χαρούμενος παλμός,
Εἶν' ἄστρο διαβατικό ὅπου ταχὺ περνᾷ
Στὸν οὐρανὸ καὶ χάνεται τὸ μαγικὸ του φῶς.

Δὲν μὲ γελᾷ ἡ ζωὴ, σὺν τρελλῇ σκοπιλίζει
Τῇ λάμρῃ ποῦ τριγύρω μου σὲ πρόσωπα θωρῶ.
Κι' αὐτὸν τὸν τάφον ὁ ἥλιος τριαντάφυλλα στολίζει
Στὰ σωθικά του ὅμως κλεῖ νυχτιά χωρὶς σωμό.

Μέσα στὸ γλέντι τὸ πλατύ, μὲς τὸ τρελὸ μεθύσι,
Πολλὰ τὰ χεῖλη ποῦ γελοῦν καὶ λίγες ἡ καρδιές.
Κάποιο μεγάλο σύγνεφο καρτέρι ἔχει στήσει
Εἰς τῆς λυγρῶς χαρᾶς εἰς ὁμορφες στιγμές.

ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ

